

Bijbelstudie Centrum – serie over
**“De Openbaring van Jezus voor Zijn Gemeente,
voor Israël en de volkerenwereld”**
deel 1-9

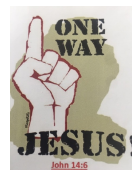
Geachte lezer,

Het verheugt ons, u deze serie over het boek de Openbaring van Jezus te mogen aanbieden. Het is onze hartenwens, dat u door deze serie wordt gezegend. Wanneer de Zoon Gods zegt: **“Ik ben de deur; als iemand door Mij binnenkomt, zal hij behouden worden”**. (Joh. 10:9), dan kunnen wij vandaag met grote stelligheid zeggen: Wij staan voor het sluiten van de deur, want de wederkomst van Jezus staat te gebeuren en daarmee loopt de genadetijd af. Daarom hebben wij van Godswege de opdracht, u deze Bijbelse boodschap door te geven. Probeer u alstublieft, om het zonder vooringenomenheid te lezen.

Vragen, die er bij het lezen van deze serie zouden kunnen rijzen, willen wij, voor zover dit mogelijk is, beantwoorden. Wilt u over de inhoud van deze serie of over het Woord van God in het algemeen praten, dan is daar ook een mogelijkheid voor.

Verder hopen wij van ganser harte, dat alvorens u deze serie gaat bestuderen, u uw God en Vader vraagt om geopende oren en vooral om een geopend hart. Opdat de Heilige Geest zelve u inzicht zal geven en u zal doordringen van de boodschap, die God in deze serie tot u zegt. God wil openbaren, hetgeen Hij tot redding van de mensen gesteld heeft. Alleen met het verstand en met rede is deze serie niet te verstaan. Vertrouw aan Hem uw inzicht toe en u zult van licht tot licht gaan en steeds meer vinden tot troost en sterkte.

Met hartelijke Zegenwensen
namens het Bijbelstudie Centrum

2 Petrus 1:19

***alléén de Bijbel laten spreken
het Woord van God geheel en het Woord van God alleen***

een kerk bepaalt **niet** wat de Bijbel leert.
maar
de Bijbel bepaalt wat een kerk moet onderwijzen

Bijbelstudie Centrum – serie over
**“De Openbaring van Jezus voor Zijn Gemeente,
voor Israël en de volkerenwereld”**
deel 1-9

Broeders en zusters, ik wil vanmorgen een begin maken met een serie over het onderwerp: “De Openbaring van Jezus voor Zijn gemeente, voor Israël en voor de volkerenwereld.

Laten we het Woord opslaan en wel bij **Openbaring 1:1-3** en laten we de tekst met elkaar lezen. *“Openbaring van Jezus Christus, welke God Hem gegeven heeft om zijn dienstknechten te tonen hetgeen weldra moet geschieden, en welke Hij door de zending van zijn engel aan zijn dienstknecht Johannes heeft te kennen gegeven. Deze heeft van het woord Gods getuigd en van het getuigenis van Jezus Christus, alles wat hij gezien heeft. Zalig hij, die voorleest, en zij, die horen de woorden der profetie, en bewaren, hetgeen daarin geschreven staat, want de tijd is nabij”.*

Ik wil nog eens met u het boek Openbaring door nemen, want inderdaad de tijd is nabij.

In deze eerste drie verzen van dit profetische boek, lezen we, wat Gods Geest ons hierin te openbaren heeft, waaraan een bijzondere zegen is verbonden. Want hoewel natuurlijk al de boeken van de Bijbel Gods Woord zijn, waaraan een zegen is verbonden als wij het biddend lezen, zodat de Heilige Geest ons kan aan-ademen, als het ware, met het Leven van God Zelf, zo is het toch bij dit laatste Bijbelboek wel heel bijzonder.

Want van geen ander boek in de Bijbel wordt een zaligspreking nadrukkelijk gezegd voor hen, die dit boek voor de Gemeente voorleest en ontsluit en voor hen, die horen de woorden der Profetie en bewaren.

U vindt dat in het **3e vers**: *“Zalig hij, die voorleest, en zij, die horen de woorden der profetie, en bewaren, hetgeen erin geschreven staat, want de tijd is nabij”.* En dit wordt nog eens in het laatste hoofdstuk herhaald in **Openb. 22:7** *“En zie, Ik kom spoedig. Zalig hij, die de woorden der profetie van dit boek bewaart”!*

Maar dit hoofdstuk bevat niet alleen een zaligspreking voor hen, die deze woorden horen en bewaren, maar ook een ernstige vloek en straf voor hen, die van de Woorden van dit profetische Boek afdoen of er aan toe voegen, gelijk wij dit ook lezen aan het eind in **Openb. 22:18-19** *“Ik betuig aan een ieder, die de woorden der profetie van dit boek hoort: Indien iemand hieraan toevoegt, God zal hem toevoegen de plagen, die in dit boek beschreven zijn; en indien iemand afneemt van de woorden van het boek dezer profetie, God zal zijn deel afnemen van het geboomte des levens en van de heilige stad, welke in dit boek beschreven zijn”.*

U ziet dus een zaligspreking aan de éne kant, maar een ernstige straf en vloek aan de andere kant, als wij dit Woord niet ter harte nemen. Het is wel een heel bijzonder boek in de Bijbel, en dat moet het ook zijn, want eigenlijk zijn het de laatste Woorden, die Jezus tot ons gesproken heeft.

Wij weten, dat Jezus al vele jaren opgenomen was in heerlijkheid, nadat Hij het grote werk Gods had volbracht op Golgotha in zijn kruisdood, opstanding en hemelvaart, en dat Hij daarna bijzonder is verschenen aan de apostel en profeet Johannes, om Zijn bijzondere, profetische boodschap aan Zijn Gemeente te richten.

Eigenlijk zou het zo moeten zijn, dat daarom ook de Gemeente dikwijls dit Boek zou moeten lezen en herlezen; vooral ook, dat de gezalfde dienstknechten dit Boek vele malen zouden moeten behandelen. Maar wij zien juist het tegendeel en dit is niet anders dan het werk van de boze, die de Gemeente dit kostelijke boek wil onthouden en de ogen ook van vele dienstknechten zal verblinden.

Maar het Woord blijft waar van **Openb. 1:3** *“Zalig hij, die voorleest, en zij, die horen de woorden der profetie, en bewaren, hetgeen erin geschreven staat, want de tijd is nabij”.* Laten we daarom oren hebben, die horen en een hart, dat ontvankelijk is om te luisteren naar wat Jezus door middel van de Heilige Geest tot ons te zeggen heeft in dit bijzondere profetische boek.

Bijbelstudie Centrum – serie over
**“De Openbaring van Jezus voor Zijn Gemeente,
voor Israël en de volkerenwereld”**
deel 1-9

Allereerst wil ik u er dan op wijzen, dat het opschrift, dat de Bijbelvertalers er boven gezet hebben, in strijd is met wat de apostel Johannes door de Heilige Geest als opschrift aan dit boek heeft gegeven. Er staat dus: **“De openbaring van Johannes”**. Maar het is niet de openbaring van Johannes, maar zoals het eerste vers het ons zegt is het **“De openbaring van Jezus Christus”**, die via Johannes aan ons is doorgegeven.

Let nu goed op, er staat niet: **“Openbaring”** of **“een openbaring van Jezus Christus”**, alsof Hij ons als het ware een bijzondere boodschap heeft te geven. Neen, er staat: **“Openbaring van Jezus Christus”**. Wat bedoelt de Schrift hiermee?

Wel, de Schrift verklaart Zich altijd zelf. Het is deze openbaring, waarvan Jezus Zelf gesproken heeft in **Luc.17:30**, toen Hij sprak over Zijn wederkomst en de nood, die er dan zal zijn hier op aarde. **“Op dezelfde wijze zal het gaan op de dag, waarop de Zoon des mensen geopenbaard wordt”**.

Hij spreekt hier over Zijn wederkomst en dan zegt Hij, dat het zal zijn als in de dagen van Noach, in de dagen dus van de zondvloed, maar ook als in de dagen van Sodom en Gomorra dus in de dagen van Lot. Welnu, de Heer zegt op dezelfde wijze zal het gaan op de dag, als de Zoon des mensen zal geopenbaard worden.

Nog is de Zoon des mensen verborgen, allereerst voor een groot deel van de Gemeente zelf, want nu kennen en weten wij nog maar ten dele. Maar op Zijn dag zal Hij Zich ten volle openbaren, allereerst aan Zijn Gemeente, want die zullen Hem dan zien, gelijk Hij is en aan Hem gelijk zijn en dan ook bij Hem zijn.

Maar die dag is dan nog niet geëindigd, want daarna zal Hij Zich met Zijn Gemeente gaan openbaren aan Israël en de volkerenwereld. Want die dag, waarvan Jezus hier spreekt omsluit eigenlijk twee dagen, die onderscheiden moeten worden. Want die dag vangt aan en begint met de dag van Jezus Christus, waarop Hij Zich ten volle gaat openbaren aan de Zijnen. Maar die dag wordt dan voortgezet met de dag des Heren, wanneer Jezus met de Zijnen wederkomt op de aarde en gericht zal houden en het Rijk hier oprichten. Dat vinden we ook duidelijk in de Schrift vermeld.

Nu gaan we eerst zien, hoe de openbaring van Jezus allereerst begint bij de dag van Jezus Christus, als Hij Zich ten volle gaat openbaren aan Zijn Gemeente.

Wij vinden dat in **1 Cor. 1:17-18**, waar Paulus schrijft: **“het getuigenis aangaande Christus onder u bevestigd is, zodat gij ten aanzien van geen enkele genadegave te kort komt, terwijl gij** (en dat is dus de Gemeente van Corinthe, de gelovigen, die Jezus toebehoren) **uitziet naar de openbaring van onze Here Jezus Christus** (daar hebben wij de openbaring van onze Jezus, daar ziet de gemeente naar uit), **Hij zal u ook bevestigen ten einde toe, zodat gij onberispelijk zult zijn op de dag van onze Here Jezus Christus”**. Dat is de dag, waarop Jezus Zich openbaart aan Zijn Gemeente.

Hetzelfde wordt betuigd door de apostel Petrus in **1 Petr. 1:7**, hoe wij hier in deze tijd beproefd en gelouterd moet worden: **“opdat de echtheid van uw geloof, kostbaarder dan vergankelijk goud, dat door vuur beproefd wordt tot lof en heerlijkheid en eer blijke te zijn bij de openbaring van Jezus Christus”**.

Daar hebben we het weer: we moeten klaar gemaakt en gelouterd worden voor dat grote moment, dat gaat komen. Daar moet de Gemeente naar uitzien! Want Jezus gaat Zich ten volle eerst aan Zijn Gemeente openbaren. Daarom vermaant ook de apostel Johannes hetzelfde in **1 Joh. 2:28** **“En nu, kinderkens** (dat zijn Gods kinderen, die Jezus toebehoren), **blijft in Hem, opdat wij, als Hij zal geopenbaard worden, vrijmoedigheid hebben en voor Hem niet beschaamd staan bij zijn komst”**.

Uit deze Schriftplaatsen blijkt duidelijk, dat de Openbaring van Jezus Christus aanvangt met de volle openbaring van Zijn Gemeente; dan zien Israël en de volken dat nog niet.

Bijbelstudie Centrum – serie over
**“De Openbaring van Jezus voor Zijn Gemeente,
voor Israël en de volkerenwereld”**
deel 1-9

Daarom begint ook dat boek Openbaring zich eerst te richten aan de Gemeente en dat zijn die zeven zendschrijven. Maar die openbaring zet zich dan door, want als Jezus Zich aan Zijn Gemeente geopenbaard heeft, dan zal Hij met Zijn gemeente openbaar komen voor Israël en de wereld.

Zo zegt **Col. 3:4** ons dat duidelijk. *“Wanneer Christus verschijnt (Oude vertaling zegt “geopenbaard wordt”), die ons leven is, zult ook gij met Hem verschijnen (openbaar worden) in heerlijkheid”*. U ziet dus, dat de openbaring van Jezus door gaat, ook als Hij met de Zijnen wederkomt op aarde voor Israël en de volkerenwereld. Want dan breekt de grote doorluchtige *“Dag des Heren”* aan en gaat Hij gericht uitoefenen. Het is dus duidelijk, dat wij dan van te voren bij Hem moeten zijn en die heerlijkheid al hebben verkregen.

Dat die openbaring ook doorgaat in die doorluchtige *“Dag des Heren”* van gericht, wordt ons, zoals wij reeds zagen, duidelijk bevestigd, allereerst in dat **Luc. 17**, waar Jezus spreekt over Zijn wederkomst en dat het dan zal zijn, als in de daen van Noach en van Sodom en Gomorra.

En dat wordt ons bevestigd door Paulus in **2 Tess. 1:5-8**, waar we lezen, hoe wij als kinderen Gods en Gemeente verdrukkingen en vervolgingen hebben te doorstaan. En de tekst gaat verder: *“een bewijs van het rechtvaardige oordeel Gods, dat gij het Koninkrijk Gods waardig geacht zijt, voor hetwelk gij ook lijdt, indien het inderdaad recht is bij God, aan uw verdrukkingen verdrukking te vergelden (en dat gebeurt als Jezus met de Zijnen wederkomt en Zich openbaart aan deze wereld), en aan u, die verdrukt wordt, verkwikking tezamen met ons, bij de openbaring van de Here Jezus van de hemel met de engelen zijner kracht, in vlamvend vuur, als Hij straf oefent over hen, die God niet kennen en het evangelie van onze Here Jezus niet gehoorzamen”*. Het blijkt dus nu wel duidelijk, waar het in dit laatste Bijbelboek over gaat; over deze openbaring van Jezus.

Als wij nu terugkeren naar dat eerste vers van **Openb. 1**, dan vinden we het volgende staan: *“Openbaring van Jezus Christus, welke God Hem gegeven heeft”*. Wat bedoelt de Schrift hiermee? Niet dat Jezus, toen de apostel Johannes deze openbaring ontving, van de Vader, toen een nieuwe openbaring had ontvangen.

Maar de Schrift bedoelt hier dit; in die Dag van Zijn openbaring, die al vast stond bij God van vóór de grondlegging der wereld en waar de Zoon ook alles van wist, gaat het om die heerlijkheid, die op de dag van Zijn openbaring aan het licht zal komen, namelijk dat Hij de van God gezalfde en gegeven Koning der koningen is en de Here der Heren, die de heerschappij zal hebben over alles als de eeuwige erfgenaam des Vaders, aan Wie alles zal toebehoren en Wiens vijanden gezet zullen worden tot een voetbank Zijner voeten.

Dat is die heerlijkheid, die God Hem gegeven heeft al van vóór de grondlegging der wereld! Daarvan spreekt ook **Psalms 2** ons al zo duidelijk van en dat vinden wij door heel de Bijbel heen.

Ik ga u nu in verband daarmee twee plaatsen aangeven. Allereerst in het Oude Testament en wel **Ps. 2:6-9**, waar we de almachtige God horen spreken en zweren. *“Ik heb immers mijn koning gesteld (gezalfd) over Sion, mijn heilige berg. Ik wil gewagen van het besluit des Heren (Nu is de Zoon aan het woord): Hij sprak tot Mij. Mijn Zoon zijt gij; Ik heb U heden verwekt. Vraag Mij en Ik zal volken geven tot uw erfdeel, de einden der aarde tot uw bezit. Gij zult hen verpletteren met een ijzeren knots, het stukslaan als pottenbakkerswerk”*.

Hier zien we dus die openbaring van Jezus, die God Hem gegeven heeft en die verankerd ligt, niet alleen in dat eeuwige raadsbesluit Gods, maar ook in het volbrachte werk van de Zoon, Die in een volkomen overgave in gehoorzaamheid aan Zijn Vader, aan de wil des Vaders heeft voldaan. Dan zien wij, wat God Hem gegeven heeft, omdat Hij ook gehoorzaam is geworden tot de dood, ja tot de dood des kruises.

Bijbelstudie Centrum – serie over
**“De Openbaring van Jezus voor Zijn Gemeente,
voor Israël en de volkerenwereld”**
deel 1-9

Wat wij lezen in Fil. 2:6-11 *“die, in de gestalte Gods zijnde, het Gode gelijk zijn niet als een roof heeft geacht, maar Zichzelf ontledigd heeft, en de gestalte van een dienstknecht heeft aangenomen en aan de mensen gelijk geworden is. En in Zijn uiterlijk als een mens bevonden, heeft Hij Zich vernederd en is gehoorzaam geworden tot de dood, ja, tot de dood des kruises. Daarom heeft God Hem (Jezus) ook uitermate verhoogd en Hem de naam boven alle naam geschonken, opdat in de naam van Jezus zich alle knie zou buigen van hen, die in de hemel en die op de aarde en die onder de aarde zijn, en alle tong zou belijden: Jezus Christus is Here, tot eer van God, de Vader”!*

Zie hier, die openbaring, die God aan Hem gegeven heeft, wat vastligt in twee onveranderlijke dingen; in dat eeuwige raadsbesluit van God Zelf, vanaf vóór de grondlegging der wereld en dat vast ligt in de gehoorzaamheid van de Zoon tot de dood des kruises toe.

Wat is die heerlijkheid? Wat zal die openbaring van Jezus dus zijn? Daar spreekt van Fil. 2:10-11 *“Opdat in de naam van Jezus zich alle knie zal buigen van hen, die in de hemel en die op de aarde en die onder de aarde zijn”.*

Alle knie, dus ook satan en zijn gevallen engelen, van al de demonen en al de verharde boze mensen, die het offer van Golgotha afwijzen; zij allen zullen hun knie moeten buigen, want Jezus is Heer en Hij zal straks gaan regeren in hemel en op aarde en onder de aarde en alle tong zal belijden: *“Jezus Christus is Here, tot eer van God de Vader”*. We weten dus nu, dat dit laatste Bijbelboek handelt over deze heerlijkheid, die God Hem gegeven heeft.

We gaan nu nog eens naar dat eerste vers van Openb. 1, *“Openbaring van Jezus Christus, welke God Hem gegeven heeft (Zijn heerlijkheid) om Zijn dienstknechten te tonen hetgeen weldra moet geschieden, en welke Hij door de zending van zijn engel aan zijn dienstknecht Johannes heeft te kennen gegeven”*.

Allereerst dit; wie is deze dienstknecht Johannes? Daar behoeven we niet aan te twifelen, want het tweede vers zegt, welke Johannes dit is: *“Deze heeft van het Woord Gods getuigd en van het getuigenis van Jezus Christus, alles wat hij gezien heeft”*.

Wij hebben hier met niemand anders te maken dan met de bekende apostel Johannes. Want als er één van het Woord Gods getuigd heeft, dan is het wel deze dienstknecht en apostel. Zijn Evangelie begint daar al direct mee in Joh. 1:1-4 *“In den beginne was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God. Dit was in den beginne bij God. Alle dingen zijn door het Woord geworden en zonder dit is geen ding geworden, dat geworden is. In het Woord was leven en het leven was het licht der mensen”*.

Als er één dienstknecht getuigd heeft van het Woord, dan is het wel Johannes, de apostel. En even verder zegt hij in vers 14: *“Het Woord is vlees geworden en het heeft onder ons gewoond en wij (ook hijzelf) hebben zijn heerlijkheid aanschouwd”*. Ook in zijn brieven getuigt hij weer van dat Woord Gods en van het getuigenis van Jezus.

We weten, hoe de apostel al op hoge leeftijd was, toen hij deze wonderbare openbaring van Jezus ontving. Hij moet ongeveer 90 jaar oud geweest zijn en naar de overleveringen weten wij dat hij de enige overlevende van de twaalf apostelen van het Lam was; de meeste andere waren de marteldood gestorven. Merkwaardig is het, hoe aan het eind van het Evangelie van Johannes, Jezus al een toespeling er op maakte, dat Johannes zo lang zou leven, totdat de Heer hem de openbaring van Zichzelf zou tonen. U vindt dat in Joh. 21, als Jezus Petrus aangezegd heeft in vers 18-19 met welke marteldood hij God zal gaan verheerlijken.

Wat ook later gebeurd is, toen Petrus in Rome de marteldood heeft ondergaan. Nu lezen we in vers 21-23 dat Petrus vraagt, wat er nu gebeuren gaat met Johannes? *“Toen hij deze (Johannes) zag, zeide Petrus tot Jezus: Here, maar wat zal met deze gebeuren? Jezus zeide tot hem: Indien Ik wil, dat hij blijft, totdat Ik kom, wat gaat het u aan? Volg mij. Dit gerucht ging dan uit onder de broeders, dat die discipel*

Bijbelstudie Centrum – serie over
**“De Openbaring van Jezus voor Zijn Gemeente,
voor Israël en de volkerenwereld”**
deel 1-9

niet sterven zou; doch Jezus had niet tot hem gezegd, dat hij niet zou sterven, maar: Indien Ik wil, dat hij blijft, totdat Ik kom, wat gaat het u aan”?

Zo is Johannes blijven leven en de overlevering zegt, dat men hem de marteldood had willen laten ondergaan, maar dat hij er levend uitgekomen was. Toen heeft men hem later naar het eiland Patmos verbannen en daar heeft hij inderdaad de wederkomst van Jezus meegemaakt, voor ons allen gezien en gehoord. Dat is die openbaring van Jezus. Hoe wonderbaar zijn deze dingen!

Als we nu tot het **eerste vers** terugkeren, dan zien wij hoe daar geschreven staat in dat laatste gedeelte: **“en welke Hij door de zending van zijn engel aan zijn dienstknecht Johannes heeft te kennen gegeven”**.

Het werd aan de apostel en profeet Johannes getoond en deze zag en hoorde heel de openbaring van Jezus, terwijl dat nog vele eeuwen zou duren, voordat het zou komen. Johannes schouwde dus ver in de toekomst en om dit mogelijk te maken, werd het hem meegedeeld door middel van een bijzondere engelboodschap, die Jezus door Zijn engel aan Zijn dienstknecht Johannes heeft te kennen gegeven.

Dat wordt nog weer aan het eind van het boek, namelijk in **Openb. 22** opnieuw betuigd en herhaald in **vers 6** **“En Hij (Jezus) zeide tot mij: Deze woorden zijn getrouw en waarachtig, en de Here, de God van de geesten der profetie, heeft zijn engel gezonden om zijn knechten te tonen hetgeen weldra geschieden moet”**.

Zo is er een merkwaardige overeenkomst tussen de eerste Bijbelboeken, de zogenaamde boeken van Mozes en het laatste profetische Bijbelboek van Johannes. Want ook Mozes ontving al deze wonderbare openbaringen door middel van een engel, alleen hij moest als het ware ver in het verleden schouwen.

Want toen Mozes met de Here God verkeerde door middel van deze engel, werd hem als het ware getoond, hoe God de aarde en hemel schiep, toen er nog geen mens geschapen was. Mozes heeft het alles gezien, want God toonde hem, hoe Hij in den beginne de hemelen en de aarde schiep en Hij in wonderbare scheppingsdagen eigenlijk die eerste verwoeste schepping herstelde en de mens schiep; ja kortom alles wat daarna plaats vond vanaf de schepping van Adam: de zondeval, de dagen van voor de zondvloed en de zondvloed zelf en ook wat daarna kwam, tot aan de dagen van Mozes toe. En dan ziet u het volgende.

Als wij mensen van vandaag, dat met onze moderne techniek een eenvoudig verslag willen geven, dan kan men daarvan een film opnemen, een zogenaamde documentaire, zodat men het kan zien en horen. Als wij mensen al in staat zijn, om op een bandje beeld en geluid vast te leggen, zou Hij, Die de Schepper is van alle dingen, niet in staat zijn een wonderbare band op te laten nemen. (Want Hij heeft veel heerlijker operateurs.)

Hoe Hij in den beginne de hemel en de aarde schiep en daarna, na de opstand van die gezalfde cherub, in zes dagen die verwoeste aarde herstelde en toen de mens schiep; en daarna de zondeval en de tijd tot aan Mozes. Kortom alles toonde die engel aan Mozes en Mozes moest opschrijven wat hij zag en wat hij hoorde. Daarom kon hij ons een verslag geven, zelfs over wat geschied was, toen er nog geen mens hier op aarde was in de vijf boeken van Mozes. Wij spreken wel van boeken, maar letterlijk staat er **“rollen”**. Want op die oude boekrollen werd alles opgeschreven.

Nu gebeurde dat met Johannes precies hetzelfde. Alleen Mozes moest terugzien in het verleden vanaf de scheppingsdag tot aan Mozes en wat God verder ook zou doen met Israël, want hij zag ook vooruit, het uiteindelijk herstel van Israël.

Maar Johannes zag alleen vooruit, want hem werd getoond wat nog meer dan 2.000 jaar zou duren. Zo werd hem die heerlijke openbaring van Jezus getoond, wat hij gezien en gehoord heeft. Hij moest ook wat hij zag en hoorde opschrijven.

Bijbelstudie Centrum – serie over
**“De Openbaring van Jezus voor Zijn Gemeente,
voor Israël en de volkerenwereld”**
deel 1-9

En daarom is ook dit Bijbelboek, de Openbaring van Jezus, een bijzondere wonderbare Gods rol, want het is een kopie van de film, die Johannes zag. Wist u dat? Daarom is dat een heel bijzondere boekrol; **Openb. 5:1-5**. *“En ik zag in de rechterhand van Hem, die op de troon zat, een boekrol, beschreven van binnen en van buiten, welverzegeld met zeven zegels. En ik zag een sterke engel, die met luider stem uitriep: Wie is waardig de boekrol te openen en haar zegels te verbreken? En niemand in de hemel, noch op de aarde, noch onder de aarde kon de boekrol openen of haar inzien. En ik weende zeer, omdat niemand waardig was gebleken de boekrol te openen of die in te zien. En een uit de oudsten zeide tot mij: Ween niet; zie, de leeuw uit de stam Juda, de wortel Davids, heeft overwonnen om de boekrol en haar zegels te openen”*.

Dat Mozes het alles door middel van een engel heeft ontvangen, vinden wij duidelijk in **Hand. 7** tot driemaal staan; eerst in **vers 30**: *“En toen er veertig jaren voorbijgegaan waren, verscheen hem in de woestijn van de berg Sinai een engel in de vlam van een brandende braamstruik”*.

En in **vers 35**: *“Deze Mozes, die zij (dat is Israël) verloochend hadden door te zeggen: Wie heeft u tot overste en rechter aangesteld; heeft God als een overste en bevrijder gezonden, met de macht van de engel, die hem verschenen was in de braamstruik”*.

Voor de derde maal vindt u het staan in **vers 38**: *“Deze is het, die in de vergadering in de woestijn met de engel was, die tot hem sprak op de Sinai, en met onze vaders; en hij ontving levende woorden om u die te geven”*.

Zo heeft ook de apostel Johannes levende woorden ontvangen, om die ons te geven. Dat dit een bijzondere engel is, dat bewijst wel, dat hij zijn naam niet te kennen wil geven; maar hij heeft een nauwe verwantschap met de profeten, de dienstknechten van God.

Tot tweemaal toe wordt dit betuigd in dit boek Openbaring van Jezus. Eerst in **Openb. 19:10**, waar Johannes deze engel wil gaan aanbidden: *“En ik wierp mij neder voor zijn voeten om hem te aanbidden, maar hij zeide tot mij: Doe dit niet! Ik ben een mededienstknecht van u en uw broeders, die het getuigenis van Jezus hebben; aanbid God! Want het getuigenis van Jezus is de geest der profetie”*. Hij noemt zichzelf, zonder zijn naam bekend te maken, een mededienstknecht van de broeders, die het getuigenis van Jezus hebben.

Daarom zijn er vele Bijbelverklaarders – en ik sluit mij daar ook bij aan, maar verder laat ik het vrij – die zeggen, dat wij hier niet met een gewone engel te doen hebben, maar met een ontslapen heilige, die op een bijzondere wijze het getuigenis van Jezus heeft; want engelen zijn onze broeders niet en hebben ook het getuigenis van Jezus niet in zich.

En het wordt herhaald in het laatste hoofdstuk namelijk in **Openb. 22**, waar Johannes opnieuw in aanbidding als het ware voor hem neerknielt en dan zegt hij in **vers 9** *“Maar hij zeide tot mij: Doe dit niet! Ik ben een mededienstknecht van u en uw broeders, de profeten, en van hen, die de woorden van dit boek bewaren; aanbidt God”*! Hij behoorde dus tot de broeders, de profeten, die ook de woorden van dit boek bewaren. Maar wie het werkelijk is, dat doet ook heel weinig terzake. Het gaat om de openbaring!

Nu over dat woord *“diensknacht”*. Wij gaan terug naar die **eerste drie verzen van Openb. 1**, dan lezen we in dat eerste vers *“Openbaring van Jezus Christus, welke God Hem gegeven heeft om zijn dienstknechten te tonen, hetgeen weldra moet geschieden”*.

Let u nu goed op, want ook dit is weer een belangrijke onderwijzing. Hoewel de Openbaring van Jezus bestemd is voor de Gemeente, gelijk wij dat ook duidelijk in dat eerste hoofdstuk lezen in het **10^e en 11^e vers**: *“Ik (Johannes) kwam in vervoering des geestes op de dag des Heren en ik hoorde achter mij een luide stem, als van een bazuin, zeggende: Hetgeen gij ziet, schrijf dat in een boek en zend het aan de zeven gemeenten”*.

Bijbelstudie Centrum – serie over
**“De Openbaring van Jezus voor Zijn Gemeente,
voor Israël en de volkerenwereld”**
deel 1-9

Maar dit houdt in, dat het bestemd is voor de volledige Gemeente hier op aarde. Natuurlijk is de openbaring allereerst bestemd voor de Gemeente, maar het wordt geadresseerd aan zeven gemeenten. In elk zendschrijven geeft de Heer bevel: **“Schrijf aan de engel der gemeente te”** en niet aan de Gemeente zelf en dat wordt dus zeven maal herhaald.

Dat is geheel in overeenstemming met wat wij in dat eerste vers lezen: **“welke God Hem gegeven heeft om Zijn dienstknechten te tonen”**. Voordat woord **“dienstknechten”** staat het Griekse woord **“doeloi”**, dat zijn namelijk die dienstknechten, die de Heer geroepen heeft en die Hij aangesteld heeft over de Gemeenten om hen te leren en te onderwijzen.

Zo wordt ditzelfde woord gebruikt voor de apostelen en hun bijzondere medewerkers in **Filp. 1:1 “Paulus en Timotheüs, dienstknechten van Christus Jezus”**. (**“doeloi”**, die de Heer gebruikt om de Gemeenten te stichten en te onderwijzen, zoals dat ook in overeenstemming is met wat Paulus schrijft en leert in **1 Cor. 12:28 “En God heeft sommigen aangesteld in de gemeente, ten eerste apostelen, ten tweede profeten, ten derde leraars”**, enzovoort.

Zoals ons dit zo duidelijk zegt **Ef. 4:11-12 “En Hij (dat is de verheerlijkte, de verhoogde Jezus) heeft zowel apostelen als profeten gegeven, zowel evangelisten als herders en leraars, om de heiligen (de gehele Gemeente, niet de zondaren) toe te rusten tot dienstbetoon, tot opbouw van het lichaam van Christus”**.

Vandaar ook dat dit boek de Openbaring wel bestemd is voor de hele gemeente, maar geadresseerd is aan de engelen der Gemeente, dat zijn dus die **“doeloi”**, zoals **vers 3** het al zegt in **Openb. 1:3 “Zalig hij die voorleest”**.

Dat voorlezen is natuurlijk niet zo maar alleen **“voor lezen”**, zoals een kind dat zou kunnen doen; maar met dat voorlezen wordt bedoeld, dat een door de Heer aangestelde dienstknecht, verlicht door de Heilige Geest, de verklaring daarbij geeft, zo dat allen in de Gemeente het kunnen begrijpen en ontvangen. Daarom deze bijzondere uitspraak **“Zalig hij, die voorleest, en zij, die horen de woorden der profetie, en bewaren”**.

De Heer heeft zijn bijzondere dienstknechten, dat zijn **“de engelen der gemeente”**, niet in de zin van een hemels wezen, die geen mens geweest is of zal worden. Maar engel heeft hier de betekenis van boodschapper.

Zo wordt Johannes de Doper **“een engel des Heren”** genoemd en ook de ware gezalfde priester in het Oude Testament wordt **“een engel des Heren”** genoemd. Zo worden ook deze zeven zendschrijven geadresseerd aan **“de zeven engelen der zeven gemeenten”**.

Nu lezen we in dit eerste hoofdstuk van dit profetische boek, hoe Jezus die engelen in zijn rechterhand houdt. Maar er is een onderscheid tussen die engelen en de Gemeente zelf. Dat lezen we in **Openb. 1:16 “En Hij had zeven sterren in Zijn rechterhand”**.

Dan verklaart Hijzelf, wie dat zijn in **vers 20**, het laatste gedeelte: **“de zeven sterren zijn de engelen der zeven gemeenten”**. Dit getal zeven heeft hier niet precies de betekenis van de getalswaarde, maar zeven drukt hier uit de volheid der Gemeente.

En ziet u dus hieruit, dat deze engelen der Gemeente in een heel andere positie staan ten opzichte van hun Jezus, als de Gemeente zelf. De zeven sterren zijn in Zijn rechterhand, maar tussen de Gemeente wandelt Hij als Heer en Hoofd. Hij houdt juist deze zeven sterren, als Zijn bijzondere dienstknechten in Zijn rechterhand, opdat zij juist die Gemeenten zullen leren en hen onderhouden, zodat hun licht niet uitgaat van de Kandelaar en zij als lichtende lichten zullen blijven in deze donkere wereld.

Hier zien we dus duidelijk, dat deze door Hem geroepen dienstknechten in een bijzondere verhouding

Bijbelstudie Centrum – serie over
**“De Openbaring van Jezus voor Zijn Gemeente,
voor Israël en de volkerenwereld”**
deel 1-9

staan ten opzichte van de Heer, maar dan ook met een grote verantwoordelijkheid veel groter dan die van de Gemeente. Daarom vinden we dan ook in al deze zeven zendschrijven terug, dat als het in een gemeente fout gaat, daar eerst de engel ter verantwoording geroepen wordt en die zal als eerste verantwoording hebben af te leggen tegenover de Heer.

En wee, als deze zou falen, dan zal hem een des te zwaardere straf treffen, omdat hij een bijzondere verantwoording heeft, een bijzondere dienst. Laten we ook dit uit het Woord leren en laat de Gemeente hierin ook haar verantwoordelijkheid weten.

De geroepen dienstknechten, die Hij geroepen en gezalfd heeft, hebben hun verantwoording direct af te leggen tegenover hun Heer. Maar de Gemeente heeft verantwoordelijkheid ten opzichte van deze dienstknechten om voor hen veel te bidden en hen op te dragen voor de Troon der Genade, opdat zij in die onbevleete, zuivere verhouding met de Heer blijven staan en bewaard blijven voor verkeerde dingen. Zo heeft de dienstknecht een bijzondere verhouding ten opzichte van zijn Gemeente en die Gemeente ten opzichte van haar dienstknecht.

Tot zover, volgende keer gaan wij hiermee verder.
De Heer Zegene u, amen.